kopertoteka nr. 432

7572
432

REJESTR DOTYCZY:

GLABISZ Kazimierz

s/c Mieczysława i Bolesławy

z d. Bobowskiej

* 10 lutego 1893 w Odolanowie, woj. poznańskie

kraj: POLSKA

+ 25.11.1981 w Londyn

kraj: Wielka Brytania

pochowany: ~~spopielony~~ Prochy złożono przy kościele Św. Marcina w Odolanowie

Nr rejestracyjny

/

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Indeks

Generał Brygady

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

ADRES: 4o Heathfield Road.,London W.3.

Nowy kwestionariusz dla Who s Who Among Poles wysł. 23.11.7o.

Who's Who - sub.17.6.63 £2.2.o.
zwrócono 8 L 1973/74 - £1.00 15.12.73.
zwrócono ostatnio £.1.10. 29.3.74.

Dziennik Polski 21ęll 1981 _Wiadomość
" " 3,5,8,19 i 15.12.1981 nekrologi

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

Kwestionariusz dla Rocznika Polonii - nota biograf. w II tomie
Karta ewid. SKO
Kwestionariusz dla Who s Who Among Poles - korekta dokonana w r.1962.
S.Łoza "Czy wiesz kto to jest" W-wa 1938.
Kwestionariusz dla Who s Who Among Poles z 25.11.70

Kazimierz Glabisz (1893 – 1981)

Generał Kazimierz Glabisz urodził się 10 lutego 1893 r. w Odolanowie, w polskiej rodzinie mieszczańskiej o tradycjach patriotycznych. Był absolwentem Gimnazjum Męskiego w Ostrowie.

W latach gimnazjalnych działał w niepodległościowym Towarzystwie Tomasza Zana, Gimnazjalnym Klubie Sportowym „Venetia", Towarzystwie Sportowym „Sokół". W latach 1913 – 1915 studiował prawo na uniwersytetach w Monachium i we Wrocławiu. W czasie I wojny światowej ukończył niemiecką oficerską szkołę artylerii. Tytuł magistra prawa i administracji zdobył już po wojnie, w roku 1923 na Uniwersytecie Poznańskim. W 1918 roku walczył w powstaniu wielkopolskim. W latach 1919 – 1920 pracował w Oddziale Operacyjnym Sztabu Dowództwa Głównego Armii Wielkopolskiej, a podczas wojny polsko-bolszewickiej w Kwaterze Polowej Naczelnego Wodza i w Adiutanturze Generalnej. Od 1921 r. był członkiem tajnej organizacji wojskowej przy Władysławie Sikorskim. W latach 1921 – 1922 pracował w Oddziale IIIa Biura Ścisłej Rady Wojennej. Podczas plebiscytów był członkiem Polskiej Komisji Przejęcia Górnego Śląska. W roku 1923, po ukończeniu kursu dokształcającego w Wyższej Szkole Wojennej w Warszawie pełnił służbę jako:

– szef sztabu 14. Dywizji Piechoty w Poznaniu z dniem 15. X. 1923,
– dowódca dywizjonu w 14. Pułku Artylerii Polowej Wielkopolskiej w Poznaniu X. 1924 – 1925, – oficer Oddziału IIIa (Operacyjnego) Biura Ścisłej Rady Wojennej 15. XI. 1925 – 1927,
– oficer Referatu „Niemcy" Oddziału II (Wywiadowczego) Sztabu Generalnego WP 1927 – 1929, I oficer do zleceń Generalnego Inspektora Sił

wojsk wyjechał do Warszawy. Z okupowanej stolicy przez Węgry i Bliski Wschód przybył do Anglii.

W maju 1941 r. został mianowany szefem Oddziału I Sztabu Naczelnego Wodza w Londynie. Później pełnił funkcje: zastępcy dowódcy 1. Brygady Strzelców VI. 1942-III. 1943, (w marcu 1943 r. na bazie 1. Brygady Strzelców zorganizowano kadrową i Dywizję Grenadierów, którą do lipca 1943 r. dowodził gen. bryg. Bolesław Bronisław Duch, we wrześniu 1943 r. 1 Dywizja Grenadierów została przemianowana na 2. Dywizję i Łotwy

Po demobilizacji pozostał na emigracji i osiadł w Londynie. Nie zapomniał o sporcie – utworzył Radę Wychowania i Sportu, a następnie Związek Polskich Klubów Sportowych, w których pełnił funkcje przewodniczącego. Związek był organizatorem licznych imprez, meczów, mistrzostw i zawodów dla tysięcy Polaków na obczyźnie. Działał także w licznych organizacjach kombatanckich i rozwijał ożywioną działalność publiczną i odczytową.

Stowarzyszenie Polskich Kombatantów w W. Brytanii sprzyjało rozwojowi drużyn młodzików. Wyrazem tego była m.in. uchwała Zjazdu SPK WB z 1962 r., w której podkreślono wielkie znaczenie społeczne tej pracy. Już w 1963 roku działało około 30 klubów i kół młodzików, rozrzuconych po najdalszych zakątkach Wielkiej Brytanii. W tym okresie Związek Polskich Klubów Sportowych współpracował blisko z gimnazjum o.o. marianów w Fawley Court k./ Henley-on-Thames, pomagając w urządzaniu różnorodnych imprez sportowych, a także w prowadzeniu wychowania fizycznego. Wysoka range uzy-

Akademia Święta Żołnierza, przemawia gen. K. Glabisz. Rok 1970 w Derby

Kombatancki Klub Sportowy „Polonia" Bradford. W roku 1968 „Polonia" wygrała Puchar im. gen. W. Andersa po raz pierwszy, w 1970 po raz trzeci na własność. Siedzą od lewej: J. Nowak, S. Winiarski, S. Soboniewski, gen. W. Anders, gen. K. Glabisz, Z. Pniewski, T. Krasoń. Stoją od lewej: R. Szafrański, S. Szajkowski, S. Winiarski, L. Rogalski, Z. Michułka, Kosiński, A. Nawój, Z. Juryła, Z. Ryszkowski, M. Baronowski, K. Nowakowski, A. Winiarski

Pierwszy i jedyny

W roku 1980/81 po ponad dwudziestu latach prezesury ZPKS, ze względu na podeszły wiek i stan

wadzenia Prochów gen. Kazimierza Glabisza pod przewodnictwem Marszałka Sejmu RP Bronisława Komorowskiego

– szef sztabu 14. Dywizji Piechoty w Poznaniu z dniem 15. X. 1923,
– dowódca dywizjonu w 14. Pułku Artylerii Polowej Wielkopolskiej w Poznaniu X. 1924 – 1925, – oficer Oddziału IIIa (Operacyjnego) Biura Ścisłej Rady Wojennej 15. XI. 1925 – 1927,
– oficer Referatu „Niemcy" Oddziału II (Wywiadowczego) Sztabu Generalnego WP 1927 – 1929, I oficer do zleceń Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych 1929 – 31. VIII. 1939.

W latach 1934 i 1935 odbył, na polecenie marszałka Józefa Piłsudskiego, dwie nieoficjalne podróże do Niemiec i do Austrii w celu wybadania sytuacji militarnej i nastrojów politycznych w obu krajach. W latach międzywojennych uczestniczył w pracach Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego, był prezesem Polskiego Związku Piłki Nożnej oraz przewodniczącym Polskiego Komitetu Olimpijskiego kampanii wrześniowej 1939: oficer do zleceń Naczelnego Wodza Edwarda Rydza-Śmigłego. Piastował je przy obu marszałkach – Józefie Piłsudskim i Edwardzie Rydzu-Śmigłym aż do 1939 r. W tym czasie potrafił pogodzić żołnierskie obowiązki z działalnością sportową.

Obowiązek i pasja

Działał w Polskim Związku Lekkoatletycznym i Tenisowym, a przede wszystkim z racji zainteresowań i znajomości kunsztu piłkarskiego w Polskim Związku Piłki Nożnej, pełniąc w nim liczne funkcje, a w 1937 r. stanął na jego czele. W 1926 r. został członkiem Polskiego Komitetu Olimpijskiego, a w 1929 r. został jego przewodniczącym. Funkcję tę piastował przez 10 lat, aż do wybuchu wojny. Za jego prezesowania sport polski odnosił znaczące sukcesy.

1-3. IX. 1939 Kampania wrześniowa, dowódca improwizowanej Grupy „Kielce" 3-9. IX. 1939 był wielokrotnie ranny. Po przegranej polskich

W maju 1941 r. został mianowany szefem Oddziału I Sztabu Naczelnego Wodza w Londynie. Później pełnił funkcje: zastępcy dowódcy 1. Brygady Strzelców VI. 1942-III. 1943, (w marcu 1943 r. na bazie 1. Brygady Strzelców zorganizowano kadrową i Dywizję Grenadierów, którą do lipca 1943 r. dowodził gen. bryg. Bolesław Bronisław Duch, we wrześniu 1943 r. 1 Dywizja Grenadierów została przemianowana na 2. Dywizję Grenadierów Pancernych, Kryska-Karski i Żurakowski podają, że Kazimierz Glabisz był zastępcą dowódcy 1. BS do października 1943 r.), dowódcy skadrowanej 2. Dywizji Grenadierów Pancernych X. 1943 – II 1945, dowódcy 4 Dywizji Piechoty II. 1945 – 1947.

Awanse:

kpt. artylerii – 1. VI. 1919
(po weryfikacji)
mjr Sztabu Generalnego –
1. VII. 1923 podpułkownik dyplomowany –
1. I. 1930 pułkownik dyplomowany – 19. III. 1936
generał brygady – 1. VI. 1945

Ordery i odznaczenia:

- Olimpijska Odznaka Honorowa I klasy
- Order Polonia Restituta III, IV i V klasy
- Krzyż Niepodległości z Mieczami
- Krzyż Walecznych
- Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami
- Krzyż na Śląskiej Wstędze Waleczności i Zasługi
- Medal za Wojnę 1918-1921
- Medal Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości
- Order Leopolda V klasy (Belgia)
- Order Lwa Białego IV klasy (Czechosłowacja)
- Legia Honorowa IV klasy (Francja)
- Gwiazda Rumunii III klasy (Rumunia)
- odznaczenia honorowe Estonii

wielkie znaczenie społeczne tej pracy. Już w 1963 roku działało około 30 klubów i kół młodzików, rozrzuconych po najdalszych zakątkach Wielkiej Brytanii. W tym okresie Związek Polskich Klubów Sportowych współpracował blisko z gimnazjum o.o. marianów w Fawley Court k./ Henley-on-Thames, pomagając w urządzaniu różnorodnych imprez sportowych, a także w prowadzeniu wychowania fizycznego. Wysoką rangę uzyskały biegi narodowe organizowane w Fawley Court. W dziesiątych jubileuszowych mistrzostwach o Puchar gen. Władysława Andersa w roku 1958/59 startowało 15 drużyn. Do mistrzostw zgłoszono ponad 400 piłkarzy, rozegrano 59 spotkań, które oglądało ponad 25 tysięcy widzów. W finale, w obecności gen. W. Andersa i prezesa Zarządu Głównego SPK Stefana Soboniewskiego, zwyciężyła i zdobyła puchar drużyna „Gwiazda Gdyni" z Marsworth, która pokonała 5:1 „Sokoła" z Nottingham.

Nowym zjawiskiem, które wystąpiło po 1956 roku, były kontakty sportowe pomiędzy emigracją, w tym klubami SPK a sportem w Kraju. W mocy pozostawały wytyczne Walnego Zjazdu ZPKS z marca 1958 roku, kładące nacisk na to, że „mimo serdecznej spójni duchowej ze społecznymi organizacjami sportowymi w Kraju i mimo szczerego pragnienia nawiązania i utrzymania z nimi kontaktu organizowanie jakichkolwiek wspólnych imprez dopuszczalne jest tylko za zgodą Zarządu ZPKS i pod warunkiem nie partycypowania w nich reżimowych placówek lub współpracujących z nim komitetów". Jedynie Zarząd ZPKS był upoważniony do utrzymywania kontaktów ze społecznymi organizacjami sportowymi w Kraju i wypowiedział się przeciw przyjmowaniu od nich jakichkolwiek darowizn lub świadczeń personalnych. Zgadzał się jedynie na wymianę doświadczeń, regulaminów lub podręczników oraz na ewentualny zakup filmów, czy sprzętu.

Kombatancki Klub Sportowy „Polonia" Bradford. W roku 1968 „Polonia" wygrała Puchar im. gen. W. Andersa po raz pierwszy, w 1970 po raz trzeci na własność. Siedzą od lewej: J. Nowak, S. Winiarski, S. Soboniewski, gen. W. Anders, gen. K. Glabisz, Z. Pniewski, T. Krasoń. Stoją od lewej: R. Szafrański, S. Szajkowski, S. Winiarski, L. Rogalski, Z. Michułka, Kosiński, A. Nawój, Z. Juryła, Z. Ryszkowski, M. Baronowski, K. Nowakowski, A. Winiarski

Pierwszy i jedyny

W roku 1980/81 po ponad dwudziestu latach prezesury ZPKS, ze względu na podeszły wiek i stan zdrowia, z czynnego życia sportowego odszedł gen. K. Glabisz. Z żalem żegnali go sportowcy wychowani pod Jego opieką.

Walne Zebranie ZPKS obradujące w Wolverhampton, w dniu 8 lutego 1981 r. uczciło Generała nadając mu godność pierwszego i jedynego Prezesa Honorowego Związku. Na tymże Walnym Zebraniu wyłoniono nowy Zarząd ZPKS, na czele z Zygmuntem Szadkowskim. W dziewięć miesięcy później, 26 listopada 1981 r. w Londynie zmarł gen. Kazimierz Glabisz – człowiek któremu sport kombatancki zawdzięcza tak wiele.

Urna z jego prochami spoczęła przy kościele garnizonowym pw. św. Andrzeja Boboli w Londynie. Generał w ciągu całego życia potrafił pogodzić żołnierskie rzemiosło z działalnością sportową. Przywrócenie pamięci o jego życiu i osiągnięciach jest obowiązkiem nas wszystkich. Pierwszego sierpnia 1997 r. na budynku w Odolanowie, w którym się urodził i mieszkał gen. Kazimierz Glabisz została wmurowana pamiątkowa tablica.

Ostrów
– Glabisz wróci do Odolanowa

Z inicjatywy władz samorządowych oraz rodziny, od czerwca 2007 prowadzona jest sprawa sprowadzenia do Polski do Odolanowa prochów gen. Kazimierza Glabisza. Został powołany Komitet Honorowy Sprowadzenia Prochów gen. Kazimierza Glabisza pod przewodnictwem Marszałka Sejmu RP Bronisława Komorowskiego.

Uroczystość pożegnalna w Londynie odbędzie się 23 maja z udziałem Jej Ekscelencji Ambasador RP Barbary Tuge-Erecińskiej, b. Prezydenta RP na uchodźstwie Ryszarda Kaczorowskiego, Attache płk. Krzysztofa Szymańskiego, stowarzyszeń kombatanckich, Pocztu Sztandarowego SPK W. Brytania, organizacji społecznych, Związku Polskich Klubów Sportowych w W. Brytanii oraz delegacji władz samorządowych Odolanowa: Burmistrza Miasta Odolanowa pana Józefa Wajs, Przewodniczącego Rady Gminy Miasta Odolanowa Jana Prokop, Dyrektora Szkoły Podstawowej im. gen. Kazimierza Glabisza – Zygmunt Łyczywek. ■

Stowarzyszenie Polskich Kombatantów w Wielkiej Brytanii
oraz
ks. prob. Bronisław Gostomski

zapraszają na uroczystą mszę św.
w piątek 23 maja br.
o godz. 12.00 za
† śp.
gen. Kazimierza Glabisza

w kościele św. A. Boboli,
1 Leysfield Road, London W12

Prosimy o liczny udział